

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **R. T.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 czerwca 2015 r.,
sygn. akt VIII K (...),
zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa (...),
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 30 grudnia 2019 r., R. T. wniósł m.in. o „zawieszenie wykonywania kary pozbawienia wolności”. Zdaniem autora wniosku uwzględnienie jego prośby jest uzasadnione przede wszystkim tym, że obecnie przebywa w zakładzie karnym i uzyskał prawo do warunkowego zwolnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie kwestionując istnienia okoliczności podniesionych na uzasadnienie wniosku, stwierdzić należy, że są one takimi okolicznościami, które nie mogą uzasadnić decyzji o wstrzymaniu wykonania wyroku.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreślana jest bowiem teza, że instytucja wstrzymania wykonania orzeczenia przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k. nie może być identyfikowana z instytucją warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, inne bowiem założenia przyświecają tym instytucjom. Wniosek oparty na art. 532 § 1 k.p.k. powinien łączyć się z argumentacją związaną z wniesionym nadzwyczajnym środkiem odwoławczym ze wskazaniem takich okoliczności, które w wysokim stopniu uprawdopodobniają, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia byłoby wyraźnym, nieuzasadnionym pokrzywdzeniem skazanego (por. D. Świecki, uwagi do art. 532 k.p.k., Kodeks postępowania karnego, Tom II Komentarz aktualizowany, Lex/el. 2019).

Skazany takiej argumentacji nie przedstawił, a jego wniosek uznano za nieuzasadniony.

Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że wniesienie skargi kasacyjnej nie wyłącza możliwości ubiegania się przez skazanego o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności albo o przerwę w odbywaniu tej kary, jeżeli zachodzą okoliczności faktyczne przewidziane w art. 150 i 153 k.k.w. Jednakże rozpoznanie takich wniosków należy do właściwości sądu pierwszej instancji bądź sądu penitencjarnego, i nie istnieją podstawy, by właściwość tę omijać przez stosowanie instytucji wstrzymania przez Sąd Najwyższy wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. (por. L. Paprzycki, uwagi do art. 532 k.p.k., Komentarz aktualizowany do art. 425 - 673 Kodeksu postępowania karnego, Lex/el. 2015). Podobnie, wniesienie kasacji nie może być przeszkodą do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty prawomocnie przecież orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.